

овѣхтѣлитѣ понятия. Ботѣовѣ казалѣ думата си —, че комунизмѣтъ не е едно прѣстѣпление, а едно убѣждение, че той се ползува отѣ свободата, която има всѣки въ ромжиската земя — свободата да говори и да мисли, и че, най-сетнѣ, малко могатѣ го засѣгна прѣслѣдванията; — казалѣ всичко това, за да не остави безѣ отговорѣ „тая глупава властѣ“, и си вирналѣ калпака:—

Излѣзналѣ съ силната закана да отговори на войната съ война.

„Комитетѣтъ“ билѣ свиканѣ на съвѣщание.

— По никой начинѣ повече не може да се търпи: ние трѣбва да се защищаваме.

— Ние трѣбва на огнѣнѣтъ огнѣ да откриемѣ, отговорилѣ Флореско, който току-що се билѣ върналѣ отѣ Парижѣ.

„Комитетѣтъ“ рѣшилѣ да дѣйствува мѣжки и съ всички срѣдства.

Първото негово дѣло, слѣдѣ инцидента съ Ботѣова, билѣ в. Дума, който носи печатѣтъ на обстоятелствата, при които се появи, обстоятелства, въ които се прѣчупва цѣлата мизерия на врѣмето, както и неговитѣ нужди...

XI.

На 9. юни редакцията, съ единственна литературна сила Ботѣовѣ и съ 4—5 души „свѣтници“ — била курдисана въ кръчмата на нѣкой си Балкански. Паничка отпущалѣ Ботѣову „квартира“ за спане, като словослагателъ въ неговата печатница, но свѣтлината, както и други удобства, необходими за писане:—столѣ, маса и т. н. били разкошѣ непознатѣ. — „Тикналѣ ма си въ тая дупка, ще ослѣпея! — натяквалѣ поетѣтъ на Паничката. Така ли неможѣ поне една зирка да отворишѣ. Свѣтлината е нужна за здравето“. — „Дѣ, стига си го опѣвало, хлапе! намѣри та зайде“. Ботѣовѣ